

Aici, în *Letopisețul sîrbesc*, de exemplu în manuscrisul 116 de la Kiev, se trece astfel la istoria sîrbească:

Е таже врѣмена постиже смъртъь блжчестиваго господа Анна сръблемъ, царѣ Стефана, къ лѣто .xswz̃z̃a., Аккемерѣа .к. „În același timp l-a ajuns moartea pe binecinstitorul domn al sîrbilor, țarul Ștefan, în anul 6864” [resp. e.n. 1355]¹.

În *Cronica sîrbo-moldovenească* acest pasaj este suprimat și în locul lui apare:

Ѡ(т) сьзавѣдѣа же мѣра (до) лѣта сн(х) црѣе, з лѣтѣ .xswz̃z̃a., w(т) толѣ произволенѣмъ вжѣмъ нача(с) Молдавская Земаи [sic!]. Прѣнае Драгоше воєвода w(т) Оугрѣской Земаи, w(т) Марамоуѣша, за тоуѣро(м) на лѣвѣхъ. „Îar de la facerea lumii pînă la anul acestor împărați, în anul 6867 [resp. e.n. 1359], de atunci, cu voia lui Dumnezeu, s-a început Țara Moldovei. A venit Dragoș voievod din Țara Ungurească, din Maramureș, la vînătoare după un bour”².

Mai departe, copistul moldovean suprimă unele știri din istoria Serbiei, reținînd numai pe unele din ele și alte fapte mai însemnate privind pătrunderea turcilor în Europa.

Din istoria Moldovei sînt menționate, în schimb, la locul cronologic potrivit, domnia lui Alexandru cel Bun, luarea Chilie și Cetății Albe de către turci (1484, care însă figurează și în *Letopisețul sîrbesc* propriu-zis!) și un eveniment din timpul lui Bogdan voievod, fiul lui Ștefan cel Mare (1512).

Evident, cronica, așa cum ni s-a păstrat, este scrisă curînd după această dată (la începutul sec. al XVI-lea), dar ea ne arată cum s-au putut combina și mai înainte cronicile externe cu date din istoria internă, fiind un exemplu de trecere de la cronografia bizantină și analele sud-slave (sîrbești) la analele românești, mai precis, de includere în istoria „universală” a unor date însemnate din istoria Moldovei. Cît de inconsecvent s-a făcut acest lucru, se vede din faptul că, numai la cîțiva ani de la moartea lui Ștefan cel Mare, compilatorul a omis să includă în textul său date despre marele voievod.

Legată de *Cronica sîrbo-moldovenească* pare a fi o însemnare cu caracter de cronică de la sfîrșitul unui *Tetraevanghel* din sec. al XVI-lea, provenit tot de la Mănăstirea Neamțului (B.A.R., mss. slav nr. 90), pe o filă astăzi dispărută. După f. 181, cu care se încheie tetraevanghelul și înaintea sinaxa-

¹ Bogdan, *Ein Beitrag...*, p. 520; la fel și în manuscrisul de la Studenica si, cu o completare, în cel de la Cetinje și Sarandoporski (Lj. Stojanović, *op. cit.*, p. 205).

² *Cronicile slavo-române...*, p. 190 (trad. 121); reproducem după original. Pe margine, același copist a scris cu chinovar зри (vezi), iar mai tîrziu (se pare, în sec. XVII), o altă mînă a adăugat: за Странѣ Мш(а)да(к)ская (Despre Țara Moldovei). Este interesant să observăm că acest pasaj reproduce, cu unele modificări, începutul *Letopisețului anonim*: Ѡ(т) лѣтописица w(т) толѣ нача(с) произволенѣмъ вжѣ(м) Молдавская Земаѣ. Е лѣтѣ .xswz̃z̃a., прѣнае Драгоше воєвода w(т) Угорскѣи Земаи w(т) Марамоуѣша, за тѣѣро(м) на лѣ(с) и г(с)ава .с. лѣ(т). „Acesta este Letopisețul de cînd s-a început, cu voia lui Dumnezeu, Țara Moldovei. În anul 6867 [1359] a venit Dragoș voievod din Țara Ungurească, din Maramureș, la vînătoare, după un bour, și a domnit 2 ani” (Bogdan, *Cronice inedite...*, pl. I).